

jag så länge infästet i mitt hjerta, så mycket ryser jag ock, att jag nu fått den, liksom en betalning för så intet. Jag hörde i fjol, att E. H. Exc. åstundade Fahlukött, det var (det) minsta, jag kunde inlägga för mig till den tid, jag önskar mig, om görligt är, att få uppvakta på Leckö. Räkningen vore snart gjord, om jag torde sända tillbaka det, som summan så vida öfverträffat. Det är omöjligt att tänka tjena på något sätt E. Exc., som lik Gudarne refunderar margfaldigt.

I Påsk måste jag *nolens volens* till Stockholm, då jag hoppas åtminstone vinna den båtnaden att få se den, jag bör näst lifvet allt.

Min oändliga vördnad till Hennes Nåde, jag lefver och
dör E. H. Exc:s underdån. ödmjuke tjänare

Upsala 1754 d. 19 Mars.

Carl Linnæus.

¹ Antagligen hade Linnæus fått någon medalj öfver Tessin. En förteckning öfver dessa finnes uti G. Gezelii Biograf. Lexicon T. III. p. 268 och 269 m. fl. st.

20*.

Nådigste Herre.

Af E. H. Exc:s mig bland allt käraste bref får jag äfven i dag fagna mig, då jag släppes ut ur en conclave, der jag nödgats förnöta halfannan månad att förrätta en obehaglig syssla och practisera medicinen på en fatal sjukdom, som närmast gjort mine små barn moderlöse.

För Hr *Morands*¹ bok afägger jag underdån.-ödmjukast tacksägelse, men förstår intet, huru han vågat sig besvära E. H. Exc. med öfverstyrseln.

Jag tviflade mycket, om Herr Baron *Sparre*² vore den, som var i Frankrike eller någon annan Sparre, som jag ej hört, att Herr Baronen hemkommit. Det fagnar mig, att den artige Herren gått väl igenom sin resa.

* Origin. i quart i arkivet på Ericsberg.